

ጽ54-2ጫ

ተጠንቀቁ!

ጤናማ ያልሆነ ፍርሃት እርምጃን ያደናቅፋል

(ካለፈው የቀጠለ)

3. ሰው ፍርሃቱ ምን ይሆን?

የሰው ሕይወት በውሳኔ የተሞላ ነው። በየቀኑ በሕይወቱ ብዙ ውሳኔዎች ያደርጋል። አሁን ያለበት የሕይወቱ አቅጣጫ ቀደም ሲል የወሰናቸው ውሳኔዎች ውጤት ነው። የብዙዎቻችን ፍርሃት “የተሳሳተ ወይንም ልክ ያልሆነ ውሳኔ ያስተላለፍኩስ እንደሆነ?” የሚል ነው። ለብዙዎቻችን አንደኛው ቀላል መንገድ “የመጣው ይምጣ፣ የሆነው ይሁን” ብለን እጆቻችንን አጣምረን ቁጭ በማለት ምንም ዓይነት ውሳኔ አለማስተላለፍ ነው። ሌላው መንገድ ደግሞ የእኛን ውሳኔ ሌሎች ሰዎች እንዲወስኑልን ኃላፊነቱን ወደ እነርሱ መግፋት ነው። በሕይወታችን የምንወስናቸው ውሳኔዎች የሕይወታችንን አቅጣጫ የሚለውጡ ናቸው። አዳዲስ ሁኔታዎችን በሕይወታችን እንድናስተላልፍ በመንገዳችን ጎሽም የሚያደርጉን ምክንያቶች (ሁኔታዎች) ያጋጥሙናል። የቤተ ክርስቲያንን አባል የነበረች አንዲት ሴት ለሌላ ሰው በተተኮሰ ጥይት ጀርባዋን ተመትታ በእግሯ የማትንቀሳቀስ አካል ስንኩል ሆነች። አካል ስንኩሎች በሚንቀሳቀሱበት ተሽከራካሪ መቀመጫ (wheel chair) ራሷን ስታገኝ፣ ያልጠበቀው ክፉ ነገር ቢደርስባትም ለተቀረው የሕይወት ዘመናዊ ራሷን ችላ መኖር የምትችልበትን መንገዶች መርምራ ከውሳኔ መድረስ ነበረባት። በሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ብቻ ኑሮ መግፋት እንደማትችል ስለተረዳች ኮሌጅ ገብታ መማር እንዳለባት መረዳት ምን ዓይነት ትምህርት፣ የትኛው ኮሌጅ ገብታ ብትማር እንደሚሻላት ውሳኔ በመስጠት ኮሌጅ ገባች። ይህች ሴት “የተሳሳተ መጨረሻ ላይ ይደርስ ይሆናል” በማለት ፈርታ ምንም ዓይነት ውሳኔ ባታስተላልፍ ኖሮ፣ ከነበረችበት ሕይወት የተለየ ሕይወት አይኖራትም ነበር። ትክክለኛ ውሳኔ አድርገን በአዋቂነታችን ሌሎች እያደነቁን እንዲያጨበጭቡልን ከመፈለጋችን ሌላ ባገኘው መሳካት ልባችን ያብጥና “ሌሎች እንደ እኛ ለምን አዋቂዎች አልሆኑም?” የምንልበት ጊዜ አለ። ትክክል ያልሆነ ውሳኔስ ስናደርግ ምን እንል ይሆን? ስህተታችንን ሌሎች እንዲማሩበት ስንል በአደባባይ እንናገራለን ወይንስ ማንም ሰው እንዳያውቅብን አፋችንን ዘግተን እንቀመጣለን?

መጽሐፍ ቅዱስን ስናነብ ሰዎች የተሳሳተ ውሳኔ ሲያስተላልፉ እግዚአብሔር በስህተታቸው ኮንኖ በማጥፋት ፈንታ ይቅርታንና ተደጋጋሚ ዕድል ይሰጣቸው እንደነበረ እናነባለን። ታላላቅ መንፈሳዊ በሕይወታቸው አልፎ አልፎ ከመስመር ሲወጡ ሲሳሳቱ እናያለን። ሲስቱ፣ በፍርድ ፈንታ ምህረትን፣ ይቅርታንና አዲስ የሕይወት ልምምድን እንዲማሩበት ይሆን ነበር። ንስሃቸው ወደ አዲስ ተሰድሶ ያቀረባቸው ነበር እንጂ ባለፈው ስህተታቸው እየደጋገመ አይቀጣቸውም። “ትላንትና” የወሰድነው የተሳሳተ ውሳኔ፣ ዛሬ ለምንወስደው ውሳኔ እንዳያሰፈራራን መጠንቀቅ ይገባናል። እንዲያውም የትላንትናው ውሳኔ አሰጣጣችን ለዛሬው ትምህርት እንዲሆንን ልንጠቀምበት ይገባል። ብንስት እንኳን በመፍራት ፈንታ እንደገና የመሞከር ሰፊ የተጠረገ መንገድ እንዳለን እንወቅ።

- በውሳኔ አሰጣጣችን “ፍርሃት” ከተሰማን ልንወስዳቸው የሚገቡ አንዳንድ እርምጃዎች አሉ፦
- ለውሳኔ አሰጣጣችን ጥበብን እንዲሰጠን እግዚአብሔርን በትህትና እንጠይቀው (ያዕቆብ 1፥5)።
 - በእኛ በኩል ድርሻችንን ለመፈጸም አስፈላጊውን ጥናት እናድርግ። እግዚአብሔር ግሩም የሆነ አንጎል የሰጠን እንድንጠቀምበት ነው።
 - ቅርባችን የሆኑና የምታመንባቸውን ጌታን በደንብ የሚያውቁ ሰዎችን ምክር እንጠይቅ። በእነርሱ ሀሳብ ለመመራት፣ ወይንም ፈቃዳቸውን ለመጠየቅ ሳይሆን ለሁኔታው ቅርብ በመሆናችን ምክንያት እኛ ያላየነውን ያሳልተዋልነው እንዲያመልክቱን ነው።
 - በቂ ጊዜ እንስጠው። ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር በእኛ የጊዜ ገደብ ውስጥ እንዲሠራ እንፈልጋለን። እግዚአብሔርን

ብቻ ሳይሆን ራሳችንንና በአካባቢያችን ያሉትን ሰዎች የምናስቸኩልበት ጊዜ አለ። ውሳኔ አሰጣጥ ጊዜ የሚጠይቅ ነው። በችኮላ ውሳኔ የሚሰጥበት ነገር ብዙ ጊዜ ስህተት ላይ ይጥላል።

- ውሳኔ ካስተላለፍን በኋላ ወደ ኋላ አንመለስ። ጳውሎስ በባህሪው ወደፊት እንጂ ወደ ኋላ የማይመለስ ሰው በመሆኑ፤ እኛንም “ወደፊት” ብቻ እንድንመለስት ይመክረናል። ትላንትና የወሰናቸውን ውሳኔዎችና ያደርጋቸውን ድርጊቶች ሁሉ የመርሳት ባህሪ ነበረው። ስለዚህ ነው “በስተኋላዬ የነበረውን እየረሳሁ፤ በፊቴ ያለውን ለመያዝ እተጋለሁ” ያለው (ፊልጵ 3፥13)።

4. “ፍርሃት” ከእግዚአብሔርም ሆነ ከሰው እርዳታን እንድንጠይቅ ያደርገናል

መጽሀፍ ቅዱስ ከእግዚአብሔር በቀር ማንንም እንዳንፈራ ተናግሮናል። እግዚአብሔርን መፍራት ማለት ለእግዚአብሔር ክብርን መስጠት ማለት ነው። ዳዊት “አምላክ ሆይ! አንተ ከእኔ ጋር ስለሆንህ...ክፉ ነገር ይደርስብኛል ብዬ አልፈራም” የሚለው ክፉ ነገር ብቻ ሳይሆን ሰውንም ጭምር ነው። ይህንንም “እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ሆኖ ስለሚረዳኝ አልፈራም፤ ከቶ ሰው ምን ሊያደርገኝ ይችላል?” በማለት ይገልጻል (መዝ. 118፥6) ። ፍርሃታችን የፍርሃትን ሁሉ ምንጭ ወደሚያጠፋው ጌታ እንድንጮህ ያደርገናል። ዳዊት “ሁሉን ቻይ የሆንህ እግዚአብሔር ሆይ! ፍርሃት ቢይዘኝ እንኳ በአንተ እተማመናለሁ፤ በእግዚአብሔር ስለምታመን አልፈራም” ይላል (መዝ. 56፥3-4)። “ፍርሃት” ወደ እግዚአብሔር ብቻ ሳይሆን ከአማኝ ወንድሞቻችንና እህቶቻችንም እርዳታ እንድንፈልግ ያስተምረናል። ይህ ፍርሃታችንን ሁሉ ያጠፋልናል ማለት ሳይሆን፤ የፍርሃታችን ተካፋይ እንዲሆኑ በማድረግ ያበረታታናል ማለት ነው። የብዙዎቻችን ችግር ፍርሃታችንን ብንናገር ሌሎች “ደካማዎችና መፈላዊት የጎደላቸው ናቸው” ብለው ይገምቱናል ብለን መፍራታችን ነው። ስለዚህም ነው ብዙ ጊዜ ፍርሃታቸውን በውስጣቸው ደብቀው ለመያዝ የሚሞክሩ ሰዎች “ፈገግታና ሳቅ ቢታይባቸውም፤ በውስጣቸው ግን በፍርሃት የተሞሉ ናቸው። ከፍርሃት ነጻ መሆን የምንችለው ፍርሃታችንን ለእርሱ ሰጥተን ተስፋ የገባልንን አጥብቀን በመያዝና ሌሎችንም የችግራችን ተካፋይ እንዲሆኑ በማድረግ ነው።

5. ፍርሃታችንን ለማሸነፍ ይመናልፍባቸዎቹ ደረጃዎች

አንድ ጊዜ ኢየሱስ ለተወሰነ ጊዜ ለብቻው መሆን ስለፈለገ ደቀመዛሙርቱ በጀልባ ሆነው ተሻግረው እንዲጠብቁት አዘዛቸው። በወቅቱ ሰማዩ ብሩህ ባህሩ ጸጥ ያለ ስለነበረ፤ ደቀ መዛሙርቱ ማዕበል ይመጣል የሚል ሥጋት አልነበረባቸው። ይሁን እንጂ በእኩል ሌሊት ሳይታሰብ ድንገት ማዕበሉ ደቀ መዛሙርቱ የነበሩበትን ጀልባ ያናውጣት ጀመር። በጭንቀት እያሉ ኢየሱስ በውሃው ላይ እየተራመደ ሲመጣ አይተውት ምትህት (መንፈስ) ነው ብለው ስላልሰቡ፤ በፍርሃትና በድንጋጤ ተሞሎ (የማቴ. 14፥22-31)። ፍርሃታቸውን አይቶ ኢየሱስም “አይዞ አችሁ አትፍሩ! እኔ ነኝ” አላቸው። ጳውሎስም ኢየሱስ መሆኑን ሲያውቅ “እንግዲያውስ በውሃው ላይ እንድሄድ እዘዘኝ” አለው። ጳውሎስ ምን ማለቱ ነው፤ “ናና እርዳን?” በማለት ፈንታ አደጋ የሞላበትን ነገር እንዴት ላድርግ ብሎ ይጠይቃል? ብለን ማለታችን አይቀርም። ኢየሱስ ጳውሎስንም ሆነ የተቀሩትን ደቀ መዛሙርቱን ባሉበት ሁኔታ ውስጥ ሊያስተምራቸው ስለፈለገ፤ የለም አንተ እምነት የሌለህ ስለሆንክ ትሰምጣለህና አይሆንም” አላለውም። እምነቱ ምንም ያህል ትንሽም ቢሆን፤ ያለውን ያንኑ እምነት እንዲጠቀም ፈቅደለትና “ና” ሲል አዘዘው። የሚያስደንቅ ተአምር ሆነ፤ እንደ እኛ ሰው የሆነው ጳውሎስ እንደ ኢየሱስ በውሃ ላይ ተራመደ። ያንን ዓይነት እርምጃ ለመውሰድ ትልቅ እምነት ይጠይቃል። ነገር ግን ጳውሎስ በውሃ ላይ በመራመዱ የመጀመሪያው ሰው ሊሆን ትንሽ ሲቀረው፤ በፍርሃት ማዕበል ውስጥ ጠልቆ በመጣቱ እርማጃው ተደናቀፈ።

ሀ. የፍርሃት መግቢያ “እውነትን” አጥርተን ማየት ስንጀምር ነው

በውሃው ላይ እየተራመደ አካባቢውን በዓይኑ ሲቃኝ የማዕበሉን ኃይለኛነት ተመልክተ። ማዕበሉ እንደዚያ ኃይለኛ ሆኖ በውሃ ላይ እየተራመደ በመሄዱ ያበደ ሰው ወይንም ማሰብ የማይችል ሰው የሚሠራውን ሥራ እየሠራ መሆኑ ሳይሰማው አልቀረም። አካባቢውን ልክ እንዳለ ማየትና ያለበትን ሁኔታ ማወቅ ሲጀምር ፍርሃት ልቡን ጨምድዶ ያዘው። ይህን ሁኔታ ጳውሎስ ብቻ ሳይሆን ሁላችንም አልፈንበታል፤ ወደፊትም እናልፍበታለን። በሕይወታችን ሁሉ ነገር ሰላም በሚመስልበት ወቅት አንዳንድ ዕቅዶች አውጥተን በሥራ ለመተርጎም የሞከርንባቸው ጊዜያቶች አሉ። ለምሳሌ “ጌታ ለአገልግሎት ጠርቶኛል” ብለን በእምነት አገልግሎት መስጠት እንጀምራለን። በአገልግሎታችን ጥቂት እርምጃ ራመድ እንዳልን ድንገት የተቃውሞ ማዕበል ከየአቅጣጫው ይነሳብናል። ይደግፉናል፤ ያበረታቱናል ብለን ያሰብናቸውና የጠበቅናቸው ሁሉ በጠላትነት ሲነሱብን መደንገጥና መፍራት እንጀምራለን። የፍርሃት መግቢያ የአካባቢን ሁኔታ እንዳለ ማየት ነው።

ለ. እውነቱን ስናይ መፍራት እንጀምራለን

ጳውሎስ መጀመሪያ ላይ እንደ ኢየሱስ በውሃ ላይ ለመራመድ ፍላጎት ቢኖረውም፤ ማዕበሉንና ነፋሱን ሲያይ

ግን ልቡ በፍርሃት ተሞላ። እኛም በዙሪያችን ያለውን ሁኔታ ልክ እንዳለ ማየት ስንጀምር በፍርሃት እንያዛለን፤ የመጀመሪያው ዓላማችንና ዕቅዳችንም ይጠፋል። የነበረን ትልቅ ዓላማ፣ አቅደን የነበረው ትልቅ ፕሮግራም ጨለማ ሆኖ ይታየናል። ለምሳሌ “እስከ ሕይወቱ መጨረሻ ድረስ አገልግላለሁ” ያለንው፣ በገንዘብ የሚደግፈን ሰው ስናጣ፣ ከሚቀበሉን ይልቅ የማይቀበሉን ሰዎች ሲበዙ፣ “እንዴት እዘልቀዋለሁ?” በማለት መፍራት እንጀምራለን።

ሐ. የፍርሃትን ውጤት ማየት እንጀምራለን

ጴጥሮስ ፍርሃት ጨምሮ ሲይዘው ወዲያው መስጠም ጀመረ። በውሃ ላይ እንዲንሳፈፍ ያደርገው “እምነቱ” ነበር፤ በእምነቱ ከመጽናት ይልቅ ለፍርሃት በር ሲከፍት መስጠም ጀመረ። እኛም ለፍርሃታችን በር መክፈት ስንጀምር፣ በሕይወታችን መስጠም እንጀምራለን። የአካባቢው “መጥፎ አየር” (ነፋስ) እቅዳችንን፣ ዓላማችንን፣ ፕሮግራማችንን፣ አገልግሎታችንን ትተን “ይህን ኃይለኛ ነፋስ ለመቋቋም እምነት የለኝም” እንድንል ያደርገናል።

መ. እርዳታ መጠየቅ እንችላለን

ጴጥሮስ በፍርሃት ይሞላ እንጂ አዕምሮውን አልሳተም ነበር። እየሰጠሙ ሲሄድ፣ እርዳታ ጠይቆ ማግኘት እየቻለ ዝም አላለም። ነገር ግን “ጌታ ሆይ አድነኝ” ብሎ ጮኸ። ጸሎቱ አጭር፣ ሥርዓት ያልበዛበት ጸሎት ነበር። ጴጥሮስ እምነቱ በቂ ሆኖ በውሃ ላይ ሊያንሳፍፈው እንዳልቻለ ሲረዳ፣ እርዳታ መፈለግ እንዳለበት በማመን ሊረዳው ወደሚችለው ጌታ “እርዳኝ” ብሎ ጮኸ።

ሠ. ከሰጠምንበት ከችግር ባህር ሊያወጣን ይችላል

ጴጥሮስ ሊሰጥም ሲል “ጌታ ሆይ እርዳኝ” ብሎ ሲጮህ ለመሆኑ ኢየሱስ የሰጠው መልስ ምን ነበር? “ቀዥቃዥ! መጀመሪያስ ይህን ዓይነቱን ነገር ለምን ለማድረግ ተነሳህ? ወደፊት እንዳይለምድህ ብቅ ጥልቅ እያልህ ትንሽ ውሃ ጠጣ” በማለት ዝም አላለውም። ነገር ግን ወዲያው እጁን ዘርግቶ አዳነው። የሚያስደንቀው በአካባቢያችን ያለው ማዕበል፣ ነፋስ በውስጣችን ያለው ፍርሃት ትልቅ ቢሆንም የሰጠምንበት ባህር ምንም ያህል ጥልቀት ቢኖረው ፊታችንን ወደ ኢየሱስ ከመለስን እርሱ ያድነናል። ይህንን ስንል በንግዳችን ላይ ኪሣራ እንዳይደርስ የታመመው ልጃችን ከበሽታው እንዲፈወስ፣ ከሥራችን እንዳንባረር፣ በአገልግሎታችን ውስጥ ምንም ዓይነት ተቃውሞና ውጣ ውረድ እንዳይደርስብን ቃል ይገባልናል ማለት አይደለም። እኛን ግን እንደሚያድነን ቃል ገብቶልናል። በዚህ ዓይነት ትግል ውስጥ ካለፍን በኋላ ተመልስን በፍርሃት ውስጥ አናልፍም ወይም ከፍርሃት ፍጹም ነጻ እንሆናለን ማለት አይደለም። እንግዲህ ከፍርሃት ቆጣችን መወረድ የምንችለው በእምነት መሰላል በመጠቀም ነው። እምነት ማለት “የማናየውን ነገር ተስፋ የምናደርግበት ነው” (ዕብ. 11፥1)። እምነት የሚያተኩረው ሁልጊዜ “ወደፊት” በሚሆነው ላይ ነው። የምናውቀውን ነገር ለመግጠም ድፍረት አያስፈልገንም። የማናውቀውና የወደፊቱ ብቻ ነው ፍርሃትንና ጥርጣሬን ሊያመጣ የሚችለው። ወደፊት ምን እንደሚገጥመን፣ ምን እንደምንሆን አናውቅም፤ እግዚአብሔር እንደሚጠነቀቅልንና የሚያስፈልገንን እንደሚያዘጋጅልን ግን እናውቃለን። የወደፊቱ ምን እንደሚመስል ባናውቅም፣ “የወደፊቱን” ማን እንደሚቆጣጠር ግን እናውቃለን። አንድ ጸሀፊ “እምነት እንደ ጡንቻ ነው። ባለማመድነው ቁጥር እያደገ ይሄዳል” አለ።

.....
በሚቀጥለው ክፍል እስከንገናኝ፣ የጌታ ጸጋና ሰላም ከሁላችን ጋር ይሁን።